
ПРАВЕДНИКИ

Тонкий Євген Максимович (1931)

Ігуменя Флавія (1909-?)

Гасанова Олександра Сергіївна (1916-2008)

ВРЯТОВАНА

Зізенкова Лідія Сергіївна (1937) (Фельдман Лідія Хаїмовна)

О.С. Гасанова

Л.С. Зізенкова

Хаїм Бенціонович Фельдман пішов на фронт, а його дружина Лідія залишилася в Києві з чотирирічною донькою Лідою і десятирічним сином від першого шлюбу – Євгеном.

29 вересня вони не пішли на Сирець. Через декілька днів німці забрали матір до гестапо, і діти залишилися самі. Женья ховав Ліду в склепі на кладовищі Фролівського монастиря, носив їй туди їжу. Коли почалися облави на євреїв, обох дітей забрала до монастиря ігуменя Флавія. Вона рятувала життя не тільки Жені і Ліді, але й багатьом єврейським дітям, звелівши чорницям ховати в підвалах і келіях єврейські сім'ї.

Монастир закрили ще до війни і на його території проживало багато сімей робітників, в тому числі і єврейських. Німці неодноразово приїжджали до монастиря, але нікого не забирали. Женья і Ліда пробули там до осені 1942 року.

Одного разу на вулиці Женья і Ліда загубили один одного. Дівчинку оселила у себе Олександра Сергіївна Гасанова, яка жила на вул. Саксаганського, 119, з малолітньою донькою Фарідою і сином Фарухом. Вона лікувала і виходжувала Ліду, під час облав ховала її у підвалі.

Після звільнення Ліда зустрілася з братом Євгеном.

Мати дітей після знуцань в гестапо стала психічнохворою і закінчила своє життя в психіатричній лікарні.

Ігумені Флавії, подальша доля якої невідома, Олександрі Сергіївні Гасановій і Євгену Максимовичу Тонкому 1998 року присвоєно звання «Праведник Бабиного Яру», а через рік – «Праведник народів Світу».

2006 р. Гасанову Олександрю нагороджено орденом "За заслуги" III ст. 2010 р. Тонкого Євгена нагородили орденом "За мужність" III ст.